

מרפא לא חזרים לעולמים, ועל זה רפואתו היא רפואה, שאין בה חלי כלל. ומשום לכך רפאי ה' וא רפואי, וזה בלי קטרוג' כלל. וכעת, חברים, הקדוש ברוך הוא גמן לירפואה, ושם לו יערב לי. ספרו לו כל אותו המעשה. ומה ובכה ושם. אמר, חברים, נרומי שאליך אליו ואתחבר עמו, ונזדה ונשבח לרופין העולם. שמה עם.

אמרו לו: במה הייתה מתחסך? אמר להם, הייתי מתחסך בפרשנות בלאק, וראיתי שחקמתו היהת חזקה יותר מחקמתו של בלעם. חקמת בלעם פעם אחת - וחכמת בלאק בכל זמן. אבל כל המפתחות היו בידי בלעם, משום שהוא היה שלם בפה. בלאק היה יודע לעשות כשביו, ולא ידע להשלים בפה. פתח ואמר, (שם) ואתעה אל תירא עבדי יעקב כו'. הפסיק היה ויש להסתמך בו פרשווהו. אבל אל תירא עבדי יעקב - מהכשפים של בלעם. ואל שתת - מהקסמים של בלאק.

בא וראה איך היה שניהם זה עם זה בעצה רעה פגנו ישראל. אמר בלאם: יעקב היה בבית לבן אבא, ונחש ונחשים בוגדו ויכל לו, אני אסדר נחשים בוגדו. אמר בלאק: ואני אסדר קסמים לשם שונקרא ישראאל.

באזזה שעה יצא רוח אחת מצדו של יוסף מתוך ענפי האילן, ונשכה באותם נחשים ובטלתם, והינו שאמר יוסף (בראשית מ"ד) כי נחש ינחש איש אשר במנין. מה זה איש אשר במנין? בשביili יש איש שיבטל הנחשים לבניכם. בשביili הוא למעלה, והינו איש אשר במנין.

איש אשר במוני. אית איש לעילא דנפק איש

דא אסוטה דיליה אהיה אסוטה דלית בה מרעה כלל. ובגין לכך, רפאני ה' וא רפואי, ורק בא קטרוג' כלל. והשתא חבירא, קדרשא בריך הוא יhab ל' אסוטה ועשות לו וערב לו. סחו ליה כל והוא עובדא תווה ובכה וחדי. אמר, חביריא נדרנא דאייה לגביה ואתחבר בהדייה, ונזדי ונשכח למארי עולם.

תדי בהדייה.

אמרו ליה, במא הוויתא מתחסך. אמר לו זון דחכמתא דיליה, היה מקיף ויתיר מחכמתא דבלעם. חכמתא דבלעם רגעא חדא, חכמתא דבלעם בכל זמנא. אבל מפתחון כלחו בידי דבלעם הו, דאייה היה שלים בפומא. בלאק היה ידע למעד חרשוי, ולא היה ידע לאשלאם בפומא.

פתח ואמר, (ירמיה ל) ואתעה אל תירא עבדי יעקב וגוי. האי קרא (אית לאספבלא ביה) אווקמו. אבל אל תירא עבדי יעקב מחרשו דבלעם ואל שתת מקסמי דבלק.

הא חי, היה הו תרוייה דא בדא בעיטה בישא לךבל ישראאל. אמר בלאם, יעקב בביבטא דלבן אבא היה, ונחש נחשין לךבליה, ויכיל ליה. אנחנו אסדר נחשין לךבליה. אמר בלאק, ואני אסדר קסמין לשמא דאקרי ישראאל.

בההוא שעטה נפק רוחא חדא מסטרא דיוסף מגו ענפי אילנא ונשכיב באינון נחשים ובטייל לו. והיינו דאמיר יוסף (בראשית מ"ד) כי נחש ינחש איש אשר במוני. מיי איש אשר במוני, בגיןו אית איש דנחשים יבטל לבנייכו, בגיןו איתו לעילא. והיינו איש אשר במוני. אית איש לעילא דנפק